

Очевидно, що під впливом економічної потреби, нестачі фінансових ресурсів, формується відповідний економічний інтерес, відбувається пошук інструменту, методу для задоволення потреби суспільства, окремих верств населення, конкретного індивіда. За таких умов страхування покликано нівелювати соціальні та економічні нерівності шляхом надання широкого асортименту послуг, серед яких на особливу увагу заслуговують медичне страхування, пенсійне страхування, страхування дітей. За останні два десятиліття український страховий ринок зазнав суттєвих змін, що відбилися на його формуванні та зростанні, призвели до зміцнення фінансової стійкості, надійності ключових страховиків, забезпечили законодавчий захист інтересів страхувальників, функціонування конкурентного середовища. Сучасний страховий ринок, що постійно розвивається, може стати інструментом досягнення перелічених цілей сталого розвитку в умовах реформування пенсійної системи, системи освіти, системи охорони здоров'я. Використання страхування як інструмента досягнення цілей сталого розвитку забезпечить задоволення потреб населення у захисті майнових інтересів, що пов'язані з додатковими витратами (медичні витрати, витрати на отримання освіти) та ризиками майбутніх періодів (досягнення пенсійного віку та ін.), а також сприятиме виконанню державою частини соціально-економічних функцій.

УДК 336.1

Н.Б. Кашена, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

СТИМУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТОРГІВЛІ

Пріоритетним завданням сьогодення на всіх рівнях державного управління має бути створення сприятливого бізнес-середовища для стимулювання економічної активності суб'єктів підприємницької діяльності з метою відновлення конкурентоспроможності вітчизняної економіки, забезпечення її економічного зростання та підвищення рівня життя населення. Тому актуальним є дослідження напрямів стимулювання економічної активності підприємств торгівлі.

Підприємства торгівлі представляються динамічною системою, здатною змінюватися під впливом зовнішнього та внутрішнього середовища. Їх економічна активність значною мірою визначається відповідною стратегією, яка відповідає загальній політиці соціально-

економічного розвитку. Вона відображає реакцію системи управління підприємством на зміни бізнес-середовища з позиції запобігання виходу параметрів його функціонування за межі ефективності. З огляду на це, підтримка і стимулювання економічної активності продиктовані грамотною політикою економічного зростання і орієнтовані на виявлення потенційних можливостей більш раціонального використання всіх наявних в розпорядженні підприємства ресурсів і підвищення його конкурентоспроможності.

Основу пошуку внутрішніх можливостей прискорення оборотності фінансово-економічних ресурсів підприємства та покращення рівня його економічної активності складають результати факторного аналізу. Для підвищення ефективності організації цього процесу, покращення його методичного супроводу та забезпечення наукового обґрунтування варіантів управлінських рішень зі сталого економічного зростання, цінності та вартості підприємства, розроблено методику аналізу економічної активності підприємств торгівлі, яка ґрунтується на визначених методичних принципах і методичному інструментарії (система показників та методів аналізу) оцінювання результатів економічної діяльності підприємств, конкретизує послідовність реалізації аналітичних процедур та і дозволяє забезпечити виявлення внутрішніх можливостей її посилення та стимулювання. Заходи з практичної реалізації виявлених внутрішніх можливостей підприємств торгівлі формують пріоритетні вектори стимулювання їх економічної активності. Зовнішні ж можливості стимулювання економічної активності підприємств торгівлі, орієнтовані на відновлення конкурентоспроможності вітчизняної економіки та підвищення рівня життя населення, визначаються державною політикою економічного зростання.

Стимулювання економічної активності має стати одним із пріоритетних завдань державної соціально-економічної політики. В контексті створення привабливих умов для забезпечення бажаного рівня економічної активності підприємств торгівлі пріоритетним є подальше удосконалення державної політики у фінансовій та інноваційно-інвестиційній сферах, зокрема за такими напрямками:

– вирішення стратегічних завдань розвитку банківського сектора та посилення його орієнтації на реалізацію інвестиційно-інноваційних запитів національної економіки (стимулювання створення нових кредитних структур, а також можливостей для широкого використання «дешевих» кредитних ресурсів на розвиток завдань структурної модернізації та підвищення технологічного, соціального та екологічного рівнів комерційної діяльності);

– підтримка подальшого розвитку фондового ринку і його інфраструктури шляхом трансформації механізмів регулювання та саморегулювання на основі реалізації пріоритетів державної інвестиційної політики, включаючи посилення контролю за дотриманням учасниками фондового ринку регулятивних вимог;

– підтримка малого та середнього підприємництва через низку правових та адміністративних процедур на загальнодержавному рівні для спільного державно-комерційного фінансування інвестиційних проєктів, а також використання частини бюджетних коштів на реалізацію особливо ефективних і швидкоокупних інвестиційних проєктів і об'єктів малого бізнесу, незалежно від їхньої галузевої приналежності та форм власності, для прискорення структурно-технологічної перебудови виробництва;

– розроблення комплексу заходів співпраці влади з суб'єктами господарювання з метою виникнення в останніх довіри до органів владних повноважень та становлення партнерських відносин влади та бізнесу;

– надання фіскальних преференцій виконавцям НДДКР тощо.

Визначене, безумовно, сприятиме активізації економічної діяльності підприємств торгівлі, стабільному залученню інвестицій, зміцненню позицій нашої держави на світовому ринку та стабільному економічному зростанню національної економіки в цілому.

УДК 347.71:336.71

В.М. Лачкова, канд. екон. наук, доц. (ХДУХТ, Харків)

А.С. Лачков (ХДУХТ, Харків)

КОМЕРЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ БАНКУ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЙОГО РОЗВИТКУ

Процеси глобалізації та трансформації економічного простору не могли не затонути банківську систему. Швидкість змін, які відбуваються у сучасному світі вимагають здатностей пристосовуватись до нових умов діяльності.

Негативні тенденції в економіці України значною мірою вплинули на розвиток ринку банківських продуктів, викликавши закриття великої кількості комерційних банків, суттєве зниження довіри до них, і, як наслідок, падіння попиту на банківські продукти, погіршення фінансових результатів діяльності банківської системи. У